

Test z międzynarodowego prawa humanitarnego konfliktów zbrojnych

1. W dniu 3 grudnia 2008 r. w stolicy Norwegii Oslo podpisano kolejną konwencję z zakresu międzynarodowego prawa humanitarnego konfliktów zbrojnych. Konwencja ta zakazuje i eliminuje broń szczególnie okrutną. Podaj jej pełną nazwę:
 - a. konwencja o broni minowej,
 - b. konwencja o broni chemicznej,
 - c. konwencja o broni laserowej,
 - d. konwencja o zakazie użycia amunicji kasetowej .

2. Kto wypowiedział te słowa: Dzięki pracy wielu tysięcy lat, udało się stworzyć prawo wojenne, które jest potężną obroną przeciw aktom swawolnym wojujących, a znane powszechnie, przyczynić się może w wysokim stopniu do uspokojenia zatrwożonej wieściami wojennym ludności. Kto pracuje nad prawem wojennym, kto rozszerza wiadomości o nim, może się przysłużyć narodowi i ludzkości.
 - a. kanclerz, Jan Zamoyski,
 - b. ks. Hugo Kołłątaj ,
 - c. prof. Zbigniew Cybichowski
 - d. Prof. Remigiusz Bierzanek.

3. Status kombatanta unormowany jest w przepisach międzynarodowego prawa humanitarnego konfliktów zbrojnych:
 - a. w art. 1 i 2 RH z 1907 r.
 - b. w art. 4 A III konwencji genewskiej z 1949 r.
 - c. w art. 43 -44 PD I z 1977 r.
 - d. w Międzynarodowej umowie o zwalczaniu rekrutacji, wykorzystywania, finansowania i szkolenia najemników, Nowy York , 4 grudnia 1989 r.
 - e. w art. 1-2 konwencji III konwencji haskiej z 1907 r. o określeniu napaści ,
 - f. w Konwencji dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej.
 - g. w regulaminie wojsk lądowych Armii USA tzw. Kodeksie Libera

4. Normy określające okupację, które skodyfikowane są w regulaminie haskim z 1907 r. dotyczą:
 - a. okupacji pokojowej,
 - b. okupacji wojennej,
 - c. okupacji mieszanej,
 - d. okupacji rozejmowej.

5. Państwo trwale neutralne nie ma prawa do:
 - a. uczestniczenia w sojuszach wojskowych,
 - b. uczestniczenia w konfliktach zbrojnych między państwami
 - c. udostępniania swego terytorium pod budowę obcych baz wojskowych,
 - d. obrony swego terytorium przeciwko zbrojnemu atakowi,
 - e. wstępowania do organizacji międzynarodowych.

6. Prawo dotyczące humanitarnego traktowania jeńców wojennych zawarte jest w:

- a. regulaminie haskim z 1907 r.
- b. I konwencji genewskiej z 1929 r.,
- c. I konwencji genewskiej z 1949 .,
- d. II konwencji genewskiej z 1929 r.
- e. III konwencji genewskiej z 1949 r.

7. Strefa zdemilitaryzowana nakłada na państwo:

- a. obowiązek zlikwidowania obiektów i urzędzeń wojskowych na danym terytorium,
 - b. zakaz utrzymywania w przyszłości obiektów i rządzeń wojskowych na zdemilitaryzowanym terytorium,
 - c. zakaz utrzymywania sił zbrojnych na zdemilitaryzowanym terytorium,
 - d. obowiązek usunięcia wszystkich kombatantów, broni i ruchomego sprzętu wojskowego.
- Władze i ludność cywilna nie mogą działać na szkodę nieprzyjaciela oraz podejmować innej działalności dla wsparcia operacji wojsk własnych.

8. Strefy i miejscowości pod szczególną ochroną według przepisów m. p. h. k. z. to:

- a. strefy i miejscowości sanitarne tworzone na mocy art. 23 I KG z 1949 r. i art. 14 IV KG z 1949 r.,
- b. miejscowości nie bronione, strefy zdemilitaryzowane (art. 59 i 60 PD I z 1977 r.,
- c. strefy bezpieczeństwa, strefy zneutralizowane na mocy art. 15 IV KG z 1949 r., miejscowości nie bronione, strefy zdemilitaryzowane (art. 59 i 60 PD I z 1977 r.,
- d. strefy i miejscowości sanitarne tworzone na mocy art. 23 II KG z 1949 r. i art. 14 III KG z 1949 r, strefy zneutralizowane na mocy art. 155 IV KG z 1949 r ,
- e. strefy zneutralizowane na mocy art. 15 IV KG z 1949 r.,
- f. strefy tworzone na mocy prawa zwyczajowego.

9. Podaj, które z podanych niżej dzieł są dziełami H. Grocjusza:

- a. "O prawie łupu",
- b. "O wolności mórz"
- c. "O prawie wojny i pokoju"
- d. "O pośle i poselstwie"
- e. „O prawie do obrony”

10. Regulamin haski dotyczący praw i zwyczajów wojny lądowej :

- a. jest dołączony do II konwencji genewskiej z 1949 r.,
- b. jest dołączony do III konwencji genewskiej z 1949 r.,
- c. jest dołączony do IV konwencji haskiej z 1907 r., o prawach i zwyczajach wojny lądowej,
- d. stanowi samodzielną konwencję.

11. Według postanowień I Konwencji genewskiej z 1949 r. przedmiotem ataku nie mogą być:

- a. stałe zakłady służby zdrowia,
- b. szpitale,
- c. ruchome formacje sanitarne,
- d. transporty rannych,
- e. transporty chorych,

f. transporty sprzętu sanitarnego i wojskowego

12. Klauzula zamieszczona w preambule do IV Konwencji haskiej, zgodnie z którą konwencja ta nie stanowi jedyne źródła prawa w zakresie wojny lądowej i w sprawach nie objętych konwencją obowiązują zasady społecznego sumienia i humanitaryzmu, jest autorstwa:

- a. Jerzego Fryderyka Martensa,
- b. Fiodora Martensa.
- c. F. Liebera.

13. "Wojna nie jest stosunkiem człowieka do człowieka, lecz stosunkiem państwa do państwa, w którym jednostki są nieprzyjaciółmi tylko przypadkowo, nie jako ludzie, ani nawet jako obywatele, ale jako żołnierze i niejako członkowie państwa ojczystego, lecz jako jego obrońcy (...) każde państwo może mieć za nieprzyjaciół tylko inne państwo, a nie ludzi". Są to słowa :

- a. doktryna Monroego,
- b. klauzula Martensa,
- c. Doktryna Tobarą,
- d. Prawo Bemoulliego,
- e. plan Schumana,
- f. doktryna Rousseau-Portalisa.

14. Zgodnie z regulaminem haskim, siły porządkowe (milicje), aby mogły być traktowane jako członkowie sił zbrojnych i tym samym pozostawać pod ochroną prawa wojennego, winni:

- a. jawnie nosić broń,
- b. posiadać odpowiedzialnego dowódcę,
- c. przestrzegać praw i zwyczajów wojennych,
- d. posiadać stały i z daleka rozpoznawalny znak odróżniający,
- e. jawnie nosić broń i przestrzegać praw i zwyczajów wojennych.

15. W wojnie lądowej na terytorium państwa neutralnego nie wolno:

- a. prowadzić żadnych działań wojennych,
- b. urządzać radiostacji w celu porozumiewania się z siłami walczącymi na lądzie,
- c. urządzać radiostacji w celu porozumiewania się z siłami walczącymi na morzu,
- d. powoływać biur werbunkowych,
- e. formować oddziałów walczących.

16. Zgodnie z PD I z 1977 r. szpiegzy:

- a. po uchwyceniu winni być traktowani tak jak jeńcy wojenni,
- b. złapani na gorącym uczynku mogą być ukarani bez sądu,
- c. nawet złapani na gorącym uczynku nie mogą być ukarani bez sądu (przy czym może to być sąd polowy).

17. Zgodnie z regulaminem haskim, uczestnicy powstania masowego, aby mogli być traktowani jako członkowie sił zbrojnych i tym samym pozostawać pod ochroną prawa wojennego, winni:

- a. jawnie nosić broń,
- b. jawnie nosić broń i posiadać odpowiedzialnego dowódcę,
- c. przestrzegać praw i zwyczajów wojennych,

d. posiadać stały i z daleka rozpoznawalny znak odróżniający.

18. Pakt Brianda-Kelloga przewidywał:

- a. utworzenie Ligi Narodów,
- b. podział wpływów w Europie,
- c. wzajemną pomoc Wielkiej Brytanii i Francji na wypadek agresji na jedno z tych państw,
- d. wyrzeczenie się wojny w stosunkach międzynarodowych.

19. Doktryna Rousseau-Portalisa mówi o :

- a. nieinterwencji państw europejskich w sprawy amerykańskie,
- b. obowiązywaniu zwyczaju międzynarodowego w kwestiach nie uregulowanych w traktatach,
- c. traktowaniu wojny jako konfliktu między armiami, postulując ochronę ludności cywilnej.

20. Zasada "pacta sunt serranda" oznacza, że:

- a. każdy traktat będący w mocy wiąże strony i powinien być przez nie wykonywany w dobrej wierze,
- b. traktaty nie mają mocy wiążącej,
- c. jeżeli nie postanowiono inaczej, traktat wiąże każdą ze stron w odniesieniu do całego jej terytorium,
- d. traktaty należy interpretować zgodnie ze zwykłym znaczeniem użytych w nich słów.

21. Pakt Ligi Narodów:

- a. całkowicie zakazywał wszczynania wojen,
- b. dopuszczał możliwość odwołania się do wojny po wyczerpaniu przewidzianej przez Pakt procedury,
- c. nadal uznawał wojnę za całkowicie legalny sposób rozwiązywania sporów międzynarodowych,
- d. w ogóle nie dotykał kwestii wojny.

22. Za bezwzględnie obowiązujące prawa człowieka - nie mogące być nigdy, w żadnych okolicznościach wyłączone - uważane są:

- a. prawo do życia,
- b. zakaz tortur,
- c. zakaz trzymania w niewoli i poddaństwie,
- d. wolność osobista,
- e. prawo do poszanowania życia prywatnego.

23. O zastosowaniu sankcji wojskowych (akcji wojskowej) przez ONZ decyduje:

- a. NATO,
- b. ZO ONZ,
- c. Sekretarz Generalny ONZ,
- d. RB ONZ,
- e. MTS w Hadze,
- f. Wojskowy Komitet Sztabowy.

24. Klauzula "si omnes" zawarta w IV Konwencji haskiej z 1907 r. oznaczała, że postanowienia Regulaminu praw i zwyczajów wojny lądowej stosowało się:

- a. do wojen, w których uczestniczyły państwa-strony Konwencji, ale nie wyłącznie tylko te państwa,
- b. do wszystkich wojen,
- c. do wojen, w których uczestniczyły wyłącznie państwa-strony Konwencji

25. Międzynarodowy Ruch Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy tworzą:

- a. Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża oraz krajowe stowarzyszenia Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy, Międzynarodowa Federacja Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy, delegaci państw uczestnicy międzynarodowej konferencji Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy,
- b. delegaci państw uczestnicy międzynarodowej konferencji Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy,
- c. Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża oraz krajowe stowarzyszenia Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy,
- d. Międzynarodowa Federacja Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy, delegaci państw uczestnicy międzynarodowej konferencji Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy.

26. Regulamin haski dotyczący praw i zwyczajów wojny lądowej :

- a. jest dołączony do II konwencji genewskiej z 1949 r.,
- b. jest dołączony do III konwencji genewskiej z 1949 r.,
- c. jest dołączony do IV konwencji haskiej z 1907 r., o prawach i zwyczajach wojny lądowej,
- d. stanowi samodzielną konwencję.

27. Odnie z regulaminem haskim, siły porządkowe (milicje), aby mogły być traktowane jako członkowie sił zbrojnych i tym samym pozostawać pod ochroną prawa wojennego, winni:

- a. jawnie nosić broń,
- b. posiadać odpowiedzialnego dowódcę,
- c. przestrzegać praw i zwyczajów wojennych,
- d. posiadać stały i z daleka rozpoznawalny znak odróżniający,
- e. jawnie nosić broń i przestrzegać praw i zwyczajów wojennych,
- f. nosić mundury wojskowe.

28. Według postanowień I Konwencji genewskiej z 1949 r. przedmiotem ataku nie mogą być:

- a. stałe zakłady służby zdrowia,
- b. szpitale,
- c. ruchome formacje sanitarne,
- d. transporty rannych,
- e. transporty chorych,
- f. transporty sprzętu sanitarnego i wojskowego.

29. Klauzula zamieszczona w preambule do IV Konwencji haskiej zgodnie z którą konwencja ta nie stanowi jedyne źródła prawa w zakresie wojny lądowej i w sprawach nie objętych konwencją obowiązuje prawo zwyczajowe, jest autorstwa:

- a. Jerzego Fryderyka Martensa,

- b. Fiodora Martensa.
- c. F. Liebera.

30. Normy określające okupację, które skodyfikowane są w regulaminie haskim z 1907 r. dotyczą:

- a. okupacji pokojowej,
- b. okupacji wojennej,
- c. okupacji mieszanej,
- d. okupacji wojskowej.

31. Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża jest:

- a. międzynarodową organizacją międzyrządową,
- b. międzynarodową organizacją pozarządową,
- c. stowarzyszeniem zawartym wedle prawa szwajcarskiego.

32. Konwencja haska z 1954 r. przewiduje ochronę dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego. Nakazuje m. in. powstrzymanie się wobec nich od wszelkich ataków nieprzyjacielskich. Zobowiązanie to ma charakter:

- a. bezwzględny - nigdy nie może być naruszone,
- b. względny - w niektórych przypadkach dopuszcza wyjątki.

33. Na konferencji pokojowej w Hadze w 1907 r. podpisano 13 konwencji. Tylko jedna z nich nie została później ratyfikowana i nie weszła w życie. Była to konwencja o:

- a. pokojowym załatwianiu sporów międzynarodowych,
- b. rozpoczęciu kroków nieprzyjacielskich,
- c. zakładaniu min wybuchających automatycznie za dotknięciem,
- d. Międzynarodowym Trybunale Łupów.

34. Konwencję o pokojowym załatwianiu sporów międzynarodowych podpisano:

- a. 18 października 1907 r.,
- b. 26 maja 1939 r.,
- c. 3 listopada 1950 r.,
- d. 25 czerwca 1945 r.

35. Pojęcie "norma ius cogens" oznacza w prawie międzynarodowym:

- a. każdą normę o powszechnym zasięgu terytorialnym,
- b. normę bezwzględnie obowiązującą, która istnieje w interesie całej społeczności międzynarodowej i nie może być uchylona przez państwa w ich wzajemnych stosunkach,
- c. każdą normę wiążącą,
- d. normę, która ma swe prapoczątki w starożytnym Rzymie i tylko w minimalnie zmienionej postaci dotarła do czasów współczesnych.

36. Konwencję o Stałym Międzynarodowym Trybunale Karnym podpisano w roku:

- a. 1907 r.,
- b. 1934 r.,
- c. 1945 r.,

d. 1998 r.

37. Określenie "soft law" (miękkie prawo) oznacza:

- a) normy prawa międzynarodowego odnoszące się do "delikatnych kwestii" np , prawa człowieka,
- b) normy prawa wojennego, które mogą być naruszane , ponieważ nie dysponują sankcją,
- c) często zawarte w deklaracjach organizacji międzynarodowych normy niewiążące, które w przyszłości mogą przekształcić się w normy prawnie wiążące

38. Zawarty w art. 2 ust. 3. Karty NZ zakaz użycia siły lub groźby użycia siły ma charakter:

- a. bezwzględny - nie dopuszcza żadnych wyjątków,
- b. względny - w niektórych wypadkach dopuszcza wyjątki.

39. Prawo wojenne kształtowało się pod wpływem zasad:

- a. sprawiedliwości i miłości, humanitaryzmu, konieczności wojennej,
- b. konieczności wojennej i humanitaryzmu,
- c. represaliów i odwetu

40. Zespół norm ustanowionych przez umowy międzynarodowe lub zwyczaj międzynarodowy mających na celu ograniczenie prawa stron konfliktów zbrojnych międzynarodowych i niemiędzynarodowych do stosowania metod i środków walki celem ochrony osób i dóbr przez skutkami takich konfliktów" Definicję taką międzynarodowego prawa humanitarnego konfliktów zbrojnych zaproponował:

- a. prof Remigiusz Bierzanek,
- b. prof Marian Flemming,
- c. prof Roman Jasica.

41. Podstawowe normy prawa wojennego to normy:

- a. powszechnie obowiązujące "ius cogens",
- b. humanitaryzmu, proporcjonalności i konieczności wojennej,
- c. określające reguły walki (ius in bello),
- d. ius eontra bellum,
- e. ius ad bellum.

42. Zasady określające reguły walki to:

- a. ius in bello,
- b. ius eontra bellum,
- c. ius ad bellum

43. Pierwszymi pisanymi źródłami prawa wojennego były:

- a. Instytucje Justyniana z 21 listopada 533 r.,
- b. deklaracja paryska z 1856 r.,
- c. konwencja z 22 sierpnia 1864 r., w sprawie polepszenia losu rannych i chorych wojskowych w armiach w polu będących,
- d. deklaracja o pokoju 1795 r.,

44. Został podpisany 17 czerwca 1925 r. Wszedł w życie w 1928 r.. Jego stronami jest ponad 100 państw. Jeszcze w latach siedemdziesiątych ratyfikowało go lub przystąpiło do niego 27 państw, w tym USA z 1977 r., Jest to:

- a. protokół genewski dotyczący zakazu używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych oraz środków bakteriologicznych,
- b. protokół londyński w sprawie przepisów a akcji wojennej łodzi podwodnych ustalonych w części IV Traktatu londyńskiego,
- c. regulamin haski w sprawie wojny powietrznej,
- d. regulamin dotyczący traktowania jeńców wojennych.

45. Zanim bardziej wyczerpujący kodeks praw wojennych będzie mógł być ułożony. Wysokie Ukladające się Strony uważają za właściwe skonstatować, że w wypadkach, nie objętych przepisami obowiązującymi, przyjętymi przez nie, ludność i strony wojujące pozostają pod opieką i władzą zasad prawa narodów, wypływających ze zwyczajów ustanowionych między cywilizowanymi narodami, oraz z zasad humanitarności i wymagań społecznego sumienia:" Jest to :

- a. klauzula Martensa,
- b. klauzula si omens,
- c. klauzula powszechności,
- d. klauzula ius cogens.

46. Po raz pierwszy w historii kodyfikacji prawa wojennego unormowała prawną ochronę ludności cywilnej. Najważniejsza część konwencji została poświęcona ochronie ludności cywilnej na terytoriach okupowanych. Jest to:

- a. III konwencja genewska z 1949 r.,
- b. protokół dodatkowy I z 1997 r. do konwencji genewskiej z 1949 r.,
- c. II konwencja genewska z 1929 r.,
- d. IV konwencja genewska z 1949 r.,

47. Jest uzupełnieniem reguł ochronnych w prawie wojennym. Konwencja ta stworzyła coś w rodzaju "Czerwonego Krzyża" dla dóbr kultury. Nazwa tej konwencji brzmi:

- a. Konwencja o ochronie dóbr kultury z 1945 r.,
- b. Konwencja o ochronie zabytków i dóbr kultury z 15 maja 1954 r.,
- c. Konwencja o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego wraz z regulaminem wykonawczym do tej konwencji oraz protokół o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, Haga , 14 maja 1954 r.

48. Konwencja ta nie powtarza ponownego zakazu użycia określonych w niej broni (zostało to wyrażone w protokole genewskim z 17 czerwca 1925 r., lecz ustanawia obowiązek na ich eliminację i zakaz posiadania w arsenałach bojowych:

- a) konwencja z 10 kwietnia 1972 r. o zakazie prowadzenia badań, produkcji i gromadzenia zapasów broni bakteriologicznej (biologicznej) i toksycznej oraz o ich zniszczeniu,
- b) konwencja z 18 maja 1997 r. o zakazie używania technicznych środków oddziaływania na środowisko w celach militarnych lub jakichkolwiek innych celach wrogich,
- c) konwencja z 10 października 1980 r., o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub

mające niekontrolowane skutki,

d) konwencja z 13 stycznia 1993 r., o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów,

e) konwencja z 5 grudnia 1997 r., o zakazie użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu.

49. Konwencja z 5 grudnia 1997r. o zakazie użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu:

a. wprowadziła całkowity zakaz posiadania min przeciwpiechotnych,

b. dopuszcza jedynie posiadanie absolutnie niezbędnej ilości min w celach szkoleniowych,

c. dopuszcza jedynie posiadanie absolutnie niezbędnej ilości min w celach szkoleniowych do wykrywania, rozminowywania i technik niszczenia.

50. Konwencja przewiduje, że państwa strony konwencji obok zniszczenia w ciągu 10 lat tej broni oraz zakładów do jej produkcji przyjmą zobowiązanie, że "nie będą nabywać ani też używać tej broni". Konwencję przyjęto się określać mianem porozumienia rozbrojeniowego "nowej generacji"

a) Konwencja z 5 grudnia 1997 r. o zakazie użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu,

b) konwencja z 13 stycznia 1993 r. o zakazie prowadzenia badań, produkcji składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów,

c) konwencja z 10 kwietnia 1972 r. o zakazie prowadzenia badań, produkcji i gromadzenia zapasów broni bakteriologicznej (biologicznej) i toksycznej oraz o ich zniszczeniu,

d) konwencja z 18 maja 1997 r. o zakazie używania technicznych środków oddziaływania na środowisko w celach militarnych lub jakichkolwiek innych celach wrogich,

e) konwencja z 10 października 1980 r. o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki,

51. Przyjęcie na forum ONZ konwencji z 18 maja 1997 r. o zakazie używania technicznych środków oddziaływania na środowisko w celach militarnych lub jakichkolwiek innych celach wrogich, ma zapobiec negatywnemu wpływaniu na modyfikację środowiska naturalnego przez nowe bronie. Zakaz ten formułuje także :

a. Art. 55 PD II z 1977 r ,

b. Art. 55 PD I z 1977 r. i normy prawa zwyczajowego,

c. art. 10 konwencji 1980 r. o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które,

d. art 16 PD II z 1977 r., i normy prawa zwyczajowego

52. Konwencja ta stworzyła podstawy prawne dla wprowadzania kolejnych ograniczeń i zakazów użycia broni powodujących niepotrzebne cierpienia. Do prawa wojennego wprowadzono zakazy szczegółowe. W ten sposób nadano konkretny kształt ogólnemu zakazowi zawartemu w art. 22 R H z 1907 r. i w art. 35 PD I z 1977r. Zakazy lub ograniczenia mają odniesienie do:

a. całkowicie zakazano używania pocisków, które pozostawiają w ciele ludzkim odłamki niewykrywalne promieniami Rentgena,

- b. użycia min, min pułapek i innych urządzeń wobec ludności cywilnej lub w sposób niekontrolowany powodujący zranienia nieadekwatne w stosunku do przewidywanych bezpośrednich korzyści wojskowych ,
- c. broni zapalającej (wśród której najbardziej znany jest napalm) nie powinna ona być stosowana przeciw ludności cywilnej,
- d. laserowych broni oślepiających,
- e. broni jądrowej i neutronowej, o broni chemicznej i biologicznej,
- f. min przeciwpiechotnych.

53. Dnia 3 maja 1996 r. na konferencji w Genewie protokół II (do konwencji z 1980 r.) w sprawie użycia min, min pułapek i innych urządzeń wobec ludności cywilnej lub w sposób niekontrolowany powodujący zranienia nieadekwatne w stosunku do przewidywanych bezpośrednich korzyści wojskowych znowelizowano o tyle, że wprowadzono do niego:

- a) zakaz stosowania i przekazywania (transferu) min niewykrywalnych standardowymi detektorami elektromagnetycznymi oraz eksplodujących pod wpływem emitowanego przez nie impulsu,
- b) obowiązek wyposażenia nowoprodukowanych min w części metalowe ułatwiające ich zlokalizowanie,
- c) obowiązek posiadania przez miny przeciwpiechotne mechanizmów samolikwidacji oraz samodeaktywacji, jeżeli są instalowane na obszarze nie oznakowanym nieusuwalnymi symbolami ostrzegawczymi lub są zdalnie ustawiane, np. miny narzutowe,
- d) obowiązek zaznaczania na mapie i ewidencjonowania wszystkich rozmieszczonych min,
- e) obowiązek bezzwłocznego oczyszczenia z min obszarów zaminowanych przez stronę mającą kontrolę nad takim obszarem,
- f) obowiązek wprowadzenia przepisów karnych za nieprzestrzeganie postanowień protokołu,
- g) całkowity zakaz używania min przeciwpiechotnych w konfliktach zbrojnych międzynarodowych.

54. W przypadku zaistnienia na terytorium państwa konfliktu wewnętrznego należy przestrzegać postanowień:

- a. art. 3 wspólnego dla wszystkich Konwencji genewskich z 1949 r,
- b. art. 2 wspólnego dla wszystkich Konwencji genewskich z 1949 r,
- c. art. I wspólnego dla wszystkich Konwencji genewskich z 1949 r,
- d. protokołu dodatkowego II z 1977 r. ,
- e. protokołu dodatkowego II z 1977 r. i Art. 3 wspólnego dla wszystkich Konwencji genewskich z 1949 r.

55. W czasie wojny narodowo-wyzwoleńczej i anty kolonialnej, dochodzi do zajęcia terytorium przez wojsko :

- a. jest to okupacja wojskowa,
- b. jest to okupacja wojenna,
- c. nie można mówić o jakiegokolwiek okupacji,
- d. jest to konflikt międzynarodowy, ale nie można mówić o jakiegokolwiek okupacji.

56. W haskiej definicji okupacji element tymczasowości nie jest zawarty, co czyni ją nie tylko

niepełną ale i wadliwą" (art. 42 RH). Słowa te wypowiedział:

- a. prof Marian Flemming,
- b. prof Zygmunt Cybichowski,
- c. prof. Remigiusz Bierzanek,
- d. prof. Winiarski Bogdan.

57. Protokół dodatkowy II z 1977 r. dla swego stosowania wymaga, aby:

- a. siły opozycyjne osiągnęły stopień zorganizowania i działania, który skutkuje sprawowaniem kontroli nad jakimś obszarem lub regionem państwa,
- b. nastąpiły sporadyczne rozruchy i napięcia,
- c. nastąpiły sporadyczne rozruchy i napięcia na terytorium okupowanym,
- d. zaraz po wyczerpaniu się możliwości stosowania art. 3 wspólnego dla czterech konwencji genewskich,
- e. powstały struktury nowego państwa.

58. Współczesne prawo międzynarodowe wyróżnia wiele form obecności wojskowej jednego państwa na terytorium drugiego państwa, np. misje wojskowe, attachaty, obecność doradców wojskowych i tzw. grup wyszkolenia, bazy wojskowe Obecność taką nazywamy:

- a. okupacją wojskową,
- b. okupacją pokojową,
- c. nie nazywamy okupacją wojskową

59. Na terytorium objętym okupacją wojenną współistnieją trzy systemy prawne: prawo międzynarodowe, prawo wewnętrzne okupanta i prawo kraju okupowanego. Można zatem wyodrębnić grupy przepisów regulujących okupację wojenną:

- a. przepisy wynikające z międzynarodowego prawa humanitarnego konfliktów zbrojnych,
- b. przepisy, które wypływają z prawa okupanta do samoobrony i bezpieczeństwa wojsk oraz administracji okupacyjnej, ponieważ mają umocowanie w aktach prawa międzynarodowego,
- c. przepisy prawa administracyjnego,
- d. przepisy prawa konstytucyjnego
- e. przepisy prawa karnego,
- f. przepisy zabezpieczające interesy państwa okupowanego, jeśli dadzą się pogodzić z prawem ustanowionym przez okupanta.

60. Okupacja wojenna jest:

- a. regulowana w prawie międzynarodowym i jako taka nie stanowi naruszenia tego prawa określanego jako "ius in bello",
- b. okupacja jest zawsze bezprawna,
- c. okupacja jest zakazana w prawie międzynarodowym

61. Mieszkańców terytorium okupowanego nie można zmuszać do prac innych, niż niezbędne dla:

- a. potrzeb armii okupacyjnej,
- b. służb użyteczności publicznej,
- c. potrzeb w zakresie żywienia, mieszkania, ubrania, transportu, lub ochrony zdrowia ludności kraju okupowanego,

d. potrzeb wynikających z działań wojennych (wspieranie wysiłku wojskowego).

62. Podstawowe gwarancje dla osób znajdujących się "we władzy stron konfliktu" ujęte zostały:

- a. w Art. 153 III KG z 1949 r.,
- b. w Art. 3 wspólnym dla czterech konwencji genewskich,
- c. w art 75 PD I z 1977 r.,
- d. w art. 85 PD I z 1977 r.

63. Obrona cywilna w międzynarodowym prawie humanitarnym po raz pierwszy została zdefiniowana :

- a. w PD I z 1977 r. w art. 61-67,
- b. w konwencjach genewskich (IV KG art. 67),
- c. w Konwencji o ochronie dóbr kultury z 1954 r.,
- d. w ustawie z 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony.

64. 28 listopada 2003 r. podpisano protokół V do Konwencji z 10 października 1980 r. o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mają być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki. Protokół wszedł w życie 12 listopada 2006 roku. Nazwa tego protokołu brzmi:

- a. Protokół V dotyczący wybuchowych pozostałości wojny,
- b. protokół V dotyczący min pułapek i broni okrutnej,
- c. protokół V dotyczący broni kasetowej i amunicji kasetowej,
- d. protokół V dotyczący zakazu używania amunicji małokalibrowej.

65. O ochronie dóbr kultury wspomina:

- a. IV i IX konwencja haska 1907 r.,
- b. IV i V konwencja haska z 1907 r.,
- c. IX i XIII konwencja haska 1907 r.,
- d. VII i X konwencja haska z 1907 r.

66. Konwencja haska z 1954 r. o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego dobrom kulturalnym przyznaje następujące rodzaje ochrony:

- a. ochronę specjalną, ogólną i wzmocnioną,
- b. ochronę specjalną i ogólną,
- c. ochronę wzmocnioną
- d. nie przyznaje żadnej ochrony ale wyróżnia dwa poziomy ochrony w okresie wojny i pokoju

67. Polski Czerwony Krzyż jest organizacją społeczną, humanitarną, działa na mocy:

- a. ustawy z 7 kwietnia 1989 r. prawo o stowarzyszeniach ,
- b. ustawy z 6 grudnia 1984 r. o fundacjach,
- c. ustawy o gotowości cywilnej z 1989 r.
- d. ustawy z 1964 r.

68. PCK na zlecenie państwa prowadzi Krajowe Biuro Informacji. Biuro to przewidziane jest w III i IV konwencji genewskiej z 1949 r. Zadania tego biura są następujące:

- a. prowadzenie poszukiwań ofiar wojny, klęsk żywiołowych i konfliktów zbrojnych oraz ustalanie ich losów,
- b. przekazywanie wiadomości o losach rodzin do krajów objętych konfliktami zbrojnymi,
- c. poszukiwanie mogił wojennych,
- d. ekshumacja ofiar wojny,
- e. wypłacanie odszkodowań wojennych ofiarom wojny,
- f. uczestniczenie w ściganiu zbrodniarzy wojennych.

69. Po raz pierwszy w historii międzynarodowego prawa karnego przestępstwa takie jak, zbrodnie przeciw pokojowi, zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciw ludzkości zostały zdefiniowane jako pojęcia prawne w:

- a. konwencjach haskich z 1907 r.,
- b. konwencjach genewskich z 1949 r.
- c. w Statucie Międzynarodowego Trybunału Karnego z 1945 r.,
- d. w wyroku norymberskim z 1946 r.,
- e. w Statucie Trybunału Wojskowego do Sprawy Dalekiego Wschodu z 1946 r.,
- f. w konwencji z 9 grudnia 1948 r., w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa.

70. Statut Stałego Międzynarodowego Trybunału Karnego z 1998 r. wymienia następujące rodzaje zbrodni:

- a. ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości, zbrodnie wojenne i agresję,
- b. ludobójstwo, zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciw ludzkości i zbrodnie przeciw pokojowi,
- c. zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciw ludzkości i zbrodnie przeciw pokojowi,
- d. ludobójstwo, zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciw ludzkości.

71. Od momentu wejścia w życie konwencji genewskich z 1949 r. czyny stanowiące pogwałcenie praw i zwyczajów wojennych zostały podzielone na takie, które stanowią mniej poważne naruszenia konwencji oraz na naruszenia kwalifikowane jako "ciężkie naruszenia". Do "ciężkich naruszeń" konwencji genewskich zaliczamy:

- a. czyny na szkodę osób lub mienia wymienione w art. 50 I KG z 1949 r.,
- b. nieprzestrzeganie przepisów ujętych w art. 13 i 130 III KG z 1949 r.,
- c. nieprzestrzeganie przepisów ujętych w art. 147 IV KG z 1949 r.,
- d. czyny wymienione w art. 23 regulaminu haskiego,
- e. czyny wymienione w art. 117-125 KK z 1997 r.

72. "Ciężkie naruszenia" zostały nazwane zbrodniami wojennymi w:

- a) w art. 85 ust. 5 PD I z 1977 r.,
- b) w art. 25 PD I z 1977 r.,
- c) w art. 75 PD I z 1977 r.,
- d) w art. 90 PD I z 1977 r.

73. W okresie II wojny przestępstwa wojenne popełnione na ludności polskiej były przedmiotem zainteresowania Rządu Polskiego na wychodźstwie, w wyniku czego Prezydent RP. wydał:

- a. 30 III 1943 r. dekret o odpowiedzialności karnej za zbrodnie wojenne,
- b. 30 IX 1939 r. dekret o odpowiedzialności karnej za zbrodnie wojenne,

c. 30 III 1943 r. dekret o odpowiedzialności karnej za przestępstwa wojenne i zbrodnie wojenne.

74. Szczegółowy katalog przestępstw i zbrodni wojennych zawiera rozdział XVI KK z 1997 r.

Są to przestępstwa wyliczone w art.:

- a. 117-126 kk,
- b. 115-127 kk,
- c. 116-125 kk,
- d. 126-136 kk.

75. Na mocy art. 90 PD I z 1977 r. powołano międzynarodową komisję, której obowiązkiem jest badanie faktów popełnienia zbrodni wojennych. Nazwa tej komisji brzmi:

- a. międzynarodowa komisja do spraw ustalania faktów,
- b. międzynarodowy trybunał karny,
- c. międzynarodowa komisja do spraw przestrzegania prawa humanitarnego,
- d. międzynarodowa komisja do spraw zbrodni wojennych

76. Status kombatanta unormowany jest w przepisach międzynarodowego prawa humanitarnego:

- a. w art. 1 i 2 RH z 1907 r.,
- b. w art. 4 A III konwencji genewskiej z 1949 r.,
- c. w art. 43 -44 PD I z 1977 r.,
- d. w Międzynarodowej umowie o zwalczaniu rekrutacji, wykorzystywaniu, finansowaniu i szkoleniu najemników, Nowy York , 4 grudnia 1989 r.,
- e. w art. 1-2 konwencji III konwencji haskiej z 1907 r. o określeniu napaści ,
- f. w Konwencji dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej.

77. W świetle m.p.h.k.z za osobę cywilną uważa się;

- a. każdą osobę nie należącą do żadnej z kategorii określonych w art. 4 A pkt.1), 2), 3) i 6) III Konwencji genewskiej z 1949 r. i w artykule 43 PD I z 1977 r.,
- b. wystarczy stwierdzić, że jest się osobą cywilną,
- c. trzeba nosić ubiór cywilny,
- d. każdą osobę nie należącą do żadnej z kategorii określonych w art. 4 A pkt. III Konwencji genewskiej z 1949 r. i w artykule 43 PD I z 1977 r.,

78. Podstawowe kategorie obiektów podlegających ochronie m.p.h.k.z.

- a. obiekty służby medycznej,
- b. obiekty kulturalne oznakowane,
- c. obiekty kulturalne i obiekty kultu religijnego,
- d. obiekty obrony cywilnej,
- e. budowle lub urządzenia zawierające niebezpieczne siły,
- f. strefy sanitarne, zdemilitaryzowane i miejscowości niebronione,
- g. bazy wojskowe ze sprzętem medycznym.

79. Cele wojskowe według prawa wojennego:

- a. siły zbrojne i inni kombatanci,
- b. urządzenia, obiekty i stanowiska wojskowe,

- c. inne obiekty i urządzenia, które wnoszą rzeczywisty wkład do działalności wojskowej i których unieszkodliwienie daje określoną korzyść wojskową,
- d. koszary wojskowe logistycznie przygotowane na szpital polowy.